

Fitxa 30

BINIGAUS

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSiques:

Municipi: es Migjorn Gran.

Altres topònims: no se'n coneixen.

Àrees urbanes associades: no n'hi ha.

Accés: rodat, des de la carretera Me-18 (es Migjorn - Sant Adeodat) i resseguint un poc el Camí de Cavalls en direcció oest.

Orientació de la platja: sud.

Superfície de platja: 8.550 m².

Llargada de platja: 970 m.

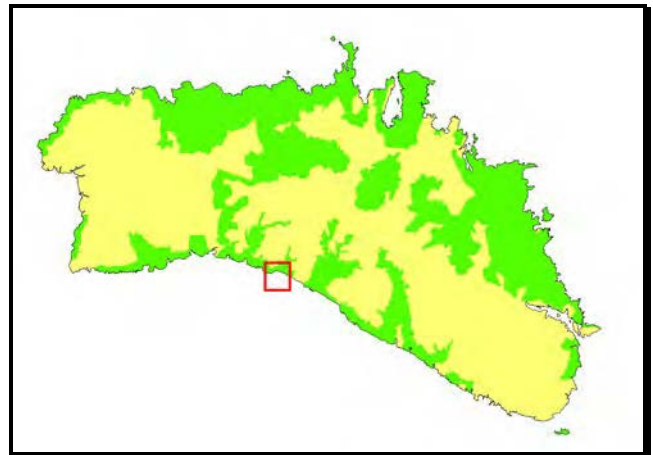
Amplada mitjana de la platja: 15 m.

Grau de saturació de la platja: alt, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: plataforma carbonatada del Miocè superior, formada per calcàries blanques.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+85%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: inclosa a l'Àrea Natural d'Especial Interès Me-13 i a la Xarxa Natura 2000 (també la part marina).

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus B (natural amb accés rodat).

Distància a l'estacionament: 300 m, hi ha diverses zones d'aparcament situades als costats de la carretera, just a l'arribada a la urbanització de Sant Tomàs.

Servei de socorrisme: servei de socorrisme permanent a l'estiu.

Altres serveis: no disposa d'altres serveis.

ENTORN I PAISATGE

Binigaus és una de les platges més extenses del migjorn menorquí. Es tracta d'una platja llarga i estreta associada a la sortida dels barrancs de Binigaus i de s'Engolidor (zona més ampla de la platja). Aquest sistema de platja està associat a penya-segats de baixa alçada, en els quals es poden trobar afloraments de materials argilosos que són aprofitats per alguns usuaris per fer-se banys d'argila (vegeu foto adjacent). Aquesta activitat aparentment inofensiva dona lloc a importants processos erosius.

La platja no presenta morfologies dunars pròpiament dites, però sí que es poden trobar algunes acumulacions efímeres a la zona centre de la platja, coincidint amb la sortida del barranc. Aquestes acumulacions no són permanents, ja que

el trencament per escorrentia del barranc dona lloc al seu desmantellament en períodes de pluja. També hi ha acumulacions arenoses a les parts altes dels camins corresponents a antics episodis eòlics.

La platja ofereix un paisatge que combina l'ús i l'explotació de platja, amb un entorn de masses boscoses i camps de cultiu.

PLANTES I VEGETACIÓ

A diferència d'altres cales del migjorn, Binigaus és una platja més oberta i amb una major influència del vent. Això fa que l'arenal associat sigui més extens, tot i que una part d'ell actualment és emprat com a terres de conreu. Tampoc no ha quedat exempt d'una elevada freqüentació humana, però així i tot encara s'hi pot observar una vegetació d'arenal prou rica en espècies. L'extensa superfície de platja on arriben les onades fa que les espècies pioneres també ocupin una àrea important. Així, fins ben endins, podem observar espècies com l'espina-della (*Salsola*

kali), el cascall marí (*Glaucium flavum*) o el cent nusos de la mar (*Polygonum maritimum*). L'absència de dunes importants fa que en aquesta platja el límit entre aquesta vegetació pionera i la més persistent sigui poc clar (vegeu foto adjacent de la formació vegetal). És per això que amb aquelles plantes n'hi apareixen d'altres mesclades com el lliri de platja (*Pancremium maritimum*), el carc marí (*Eryngium maritimum*), la campaneta de la mar

(*Calystegia soldanella*), la sempreviva (*Helichrysum stoechas*), o fins i tot d'altres no tan comunes com el violer de platja (*Matthiola sinuata*) o el peu d'arpella (*Chondrilla juncea*), que en altres platges ocupen posicions diferents en el sistema dunar. Enmig de la part interior també es poden veure algunes plantes de tamarells (*Tamarix africana*). La seva presència no és més que el reflex de l'existència d'una petita zona humida originada per l'arribada de torrencades esporàdiques dels dos barrancs que desemboquen a la platja.

ANIMALS

Una excursió habitual des de la platja de Binigaus és la visita barranc amunt de la cova des Coloms i la cova de na Polida. Aquestes dues cavitats, més enllà de la seva bellesa i el seu interès geològic, alberguen de forma periòdica petites poblacions de ratapinyades (quiròpters). A Menorca, hi ha 13 espècies d'aquests mamífers voladors, algunes d'elles amb poblacions molt escasses. Per aquesta raó, es demana el màxim respecte per a aquests animals i que s'eviti ocasionar-los qualsevol tipus de molèstia.

DINS LA MAR

La platja de Binigaus té un fons predominantment sorrenc, de tant en tant interromput per zones rocoses. Els fons sorrencs no solen ser de gran interès des del punt de vista de l'observador de la vida marina, ja que la major part de la fauna hi viu enterrada. No obstant això, però, de vegades s'hi poden veure alguns peixos com les llises (*Liza spp.*), els pedaços (*Bothus podas*) o els xòrics (*Dactylopterus volitans*). La posidònia no hi és gaire abundant, exceptuant a zones que són a certa distància de la platja o bé als seus marges. Potser la zona més interessant és on hi ha l'illot de Binicodrell, amb un fons amb posidònia, roca i arena, que forma un interessant mosaic. En aquests ambients són habituals els morets (*Chromis chromis*), fàcilment visibles i identificables per la seva silueta característica (vegeu foto adjacent).

La flora de les parts rocoses està constituïda per algues fotòfiles (amants de la llum), amb espècies com *Chondrophycus tenerrimus*, *Dasycladus vermicularis*, *Dilophus fasciola*, *Padina pavonica*, etc. A les parts més exposades, *Cystoseira stricta* hi forma un cinturó dens i continu, indicador d'una elevada qualitat de l'aigua.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

Al llarg de la platja es poden observar diverses estructures defensives de l'època de la Guerra Civil (búnquers i trinxeres).

També es pot admirar una barraca de bens tradicional de nova construcció com a mostra de la voluntat de conservació i recuperació del patrimoni etnològic i rural per part de la societat menorquina (vegeu foto adjacent).

